

COGNAC EN CURATELE

(Kuckuck und Kognak)

Blijspel in drie bedrijven

door

KURT HUEMER

vertaling

Han Manrho

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **COGNAC EN CURATELE - KUCKUCK UND KOGNAK** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KURT HUEMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Andreas Taxenbeek – fabrikant

Elvira - zijn vrouw

Marion - hun dochter

Frans 'Fifi' van Swinderen – jurist

Oscar Pieterman - collega van 'Fifi'

Brigitte Babylon

OVER DE PERSONAGES:

Andreas Taxenbeek, fabrikant:

Laatste afstammeling uit een voorheen adellijk fabrikanten-geslacht; tussen de 50 en 60 jaar. Zijn kleine familiebedrijf (produceren van cognac) is steeds meer ineengeschrompeld. Hij heeft alleen nog een zekere arrogantie overgehouden en de overtuiging: "Men moet zich kunnen aanpassen", zodat bij een familieleven van stand ook een minnares hoort.

Elvira Taxenbeek, zijn vrouw:

Zijn vrouw, vlotte veertiger. Zij heeft hem, dankzij haar bruidsschat als dochter van een burgerlijke bierbrouwersdynastie noch eenmaal een financiële 'lift' gegeven en de familie een aanzien gegeven. Vlot, babbelziek en levenslustig.

Marion, hun dochter:

Gymnasiaste voor het eindexamen; 17-18 jaar. Zelfbewust, kattig en romantisch. Ze is meer ontwikkeld dan Elvira en haar levenshonger is bepaald niet minder dan die van haar moeder.

Dr. Frans ('Fifi') van Swinderen, jurist bij het Ministerie van Handel:

45 jaar; sportief, zeer mannelijk en hulpvaardig. Huisvriend (in verschillende betekenissen van het woord). Als vrijgezel, graag gezien op tennisbanen, glijdt hij voortdurend van het ene gemengd dubbel in het ander, maar het spel mag niet te inspannend worden.

Dr. Oscar Pieterman, collega van van Swinderen:

Bij gebrek aan elk persoonlijk succes heeft hij zich als ambtenaar het pietluttig strak uitvoeren van de paragrafen van de wet als levensdoel gesteld. Een Hercules, die niet sterk genoeg is voor deze Augiasstal! Hij benijdt van Swinderen om zijn luchtigheid en heeft zijn levenswens

al lang begraven: eenmaal de 'lucht van de grote wereld' op te snuiven en bij het gezelschap te horen dat aan de zijlijn staat toe te kijken.

Brigitte Babylon:

Schoonheidsspecialiste, gestrande zangeres en tegenwoordig als geliefde van Taxenbeek op aarde en op haar beide benen terechtgekomen. Op dit moment is haar geheime relatie met hem haar enige bestaansmogelijkheid en zij verdedigt deze dus uiterst resoluut. Hoe duidelijker zij van haar levensdromen afscheid neemt, des te vriendelijker wordt ze.

DECOR:

Eerste en derde bedrijf:

Huiskamer in Taxenbeeks villa. De salon bij Taxenbeek is tegelijkertijd het kantoor. Overgeerfd meubilair uit een voormalige adellijke familie: bureau, schilderijen, stoelen, vloerkleed, staande schemerlamp en een gewei. In tegenstelling daarvan de meubelen die Elvira heeft aangeschaft: grote bank, waarop de heer des huizes ook zijn middagslaapje houdt. Barmeubel (veel TL-verlichting binnenin), een originele telefoon (cadeau van Elvira!). Door het raam is de groene tuin te zien. De typisch oude villa staat in een buitenwijk van een oude stad. Één deur leidt naar buiten (straat), de andere naar de overige kamers.

Tweede bedrijf:

Kleine, gezellige lichte 'vrijgezellenwoning' van Brigitte, met kitchinette. Vanuit de kitchinette kijkt men in een kleine voorkamer, waarin de voordeur zich bevindt met een 'spion'.

Aan de muren hangen posters van show-sterren en een schilderij dat hier niet past: een 'krijgertje' uit villa Taxenbeek (oude naaktstudie). Een deur naar de slaapkamer. Tafel, stoelen, kleine tv, groene planten...

EERSTE BEDRIJF

Salon van de familie Taxenbeek. Bij het raam een klein schrijftafeltje met een telefoon. Daarnaast een ligbank. Taxenbeek ligt op de bank; in zijn ene hand heeft hij een koffiekopje, in de andere de telefoonhoorn. Het is laat in de middag. (*muziekvoorstel voor het doek opgaat: "Let's do it", gezongen door Hildegard Knef*)

TAXENBEEK: (*aan de telefoon*) Iedereen doet het... tegenwoordig: schulden maken! Schulden zijn het zout in de pap van de handel. Zonder geld geen muziek - zonder schulden geen zaken! Dat wordt je tegenwoordig al geleerd op de universiteit!... Wat bedoel je met 'de bank wordt onrustig?'... Voor het salaris dat een bankier krijgt, kan hij rustig onrustig worden... U weet toch dat een bankier iemand is die zijn paraplu uitleent als de zon schijnt en hem direct terug wil als het begint te regenen....Nee, dat is niet van mij, maar van Mark Twain.

MARION: (*komt binnen in tenniskleding, snel doorlopend, pakt vlug de koffiekop uit haar vaders handen en neemt een slok*) Tot ziens, paps...! (*wijst naar de telefoon*) Voor mij...?

TAXENBEEK: Bij hoge uitzondering niet. Of wil je met mijn procuratiehouder spreken? Je krijgt hem van me cadeau. Hoe was het op school?

MARION: Denk je dat ik zo van school kom? Maar op school was het de hele tijd stom... stommer... stomst... oerstom... echt verschrikkelijk oerstom! (*af*)

TAXENBEEK: Nou ja, als het maar interessant was. (*verder aan de telefoon*) Wat? Drie miljoen...? Wat mij betreft kunnen het er ook vier zijn; ik kan me niet meer druk maken om alle kleinigheden... Als u me zou zeggen dat we door een zwart gat in de ruimte dreven, dan zou me dat kunnen irriteren... maar zo'n klein financieel gat... Zegt u maar tegen de heren van de bank, dat ze me vanavond kunnen opzoeken...! (*legt de hoorn met een klap neer*) Stom, stommer, stomst, oerstom. Totaal stom. Oerstom.

MARION: (*komt binnen, omgekleed in badjas, met haarborstel*) Als je je verveelt paps kun je gelijk mijn wiskundesommen maken.

TAXENBEEK: Zo erg verveel ik me nou ook weer niet.

MARION: In een hyperbool moet een gelijkbenige driehoek worden geconstrueerd...

TAXENBEEK: Interessant. Een hyperbool... moet een gelijkbenige... wat...?

MARION: Je weet niet meer wat een hyperbool is, hè?

TAXENBEEK: Maar ik kan me wel Barbara herinneren, die was

gelijkbenig. En hoe...!

MARION: Paps...! En wat jij bij 'driehoek' bedenkt, hoef ik niet te horen. Anders laat ik je in het klassenboek schrijven. *(pakt de krant uit zijn hand)* Staat het filmprogramma erin?

TAXENBEEK: Waar moet ik dat vinden? Ik heb nu even geen krant meer. Naar welke film wil je?

MARION: Ik weet niet hoe hij heet.

TAXENBEEK: Die moet erg goed zijn. Met wie ga je?

MARION: Ik weet niet hoe hij heet.

TAXENBEEK: Dank je wel, dat je me zo goed op de hoogte houdt!

MARION: Maar paps, ik ken hem pas sinds gisteren.

TAXENBEEK: Weet je dan nog wel hoe hij er uit ziet?

MARION: Ik geloof eh... hij draagt een bril.

TAXENBEEK: Anders niets? Een naaktloper dus.

MARION: Sinds wanneer heb jij belangstelling voor wat ik doe?

TAXENBEEK: Sinds vandaag. Vanaf vandaag wordt alles anders! Ik heb tijd voor je.

MARION: Is dat een dreigement...?

TAXENBEEK: Jammer genoeg kun je vandaag niet naar de film.

MARION: 't Barst al los. Je begint goed... Waarom niet?

TAXENBEEK: Omdat vandaag bij ons thuis...

ELVIRA: *(komt binnen met veel pakjes, afgejakkerd)* Zeg eens, Andreas, wat bezielt jou? Op straat komt ik Elsje en Freddy tegen en zij zegt: "Ik verheug me toch zo dat we elkaar vandaag nog een keer zien!" Ik vraag: "Waar dan wel?" Zegt zij: "Bij jou thuis! Over een uurtje al. We zijn bij jullie uitgenodigd!" Ik sta daar met mijn mond vol tanden. En het volgende pijnlijke. In het café krijg ik een handkus van dokter van Swinderen...

TAXENBEEK: Die kust toch altijd je hand!

ELVIRA: Maar niet uit dankbaarheid voor de uitnodiging waar ik niets van weet! Ik sta daar toch compleet voor gek?! Ik ben direct naar huis gevluht! Want dan hoef ik geen mensen meer tegen te komen die me willen bedanken. Hoeveel komen er dan wel?

TAXENBEEK: Noh, zoveel heb ik er niet te pakken kunnen krijgen.

MARION: Geven wij een feest?? Waarom?

ELVIRA: Dat vraag ik me ook af! Terwijl we alleen nog maar in leven kunnen blijven omdat anderen **ons** uitnodigen!

TAXENBEEK: Lieverds! We hebben vandaag een blijde gebeurtenis.

MARION: Bij ons??

ELVIRA: Heeft iemand een kind gekregen of zoiets?

TAXENBEEK: Geen kind - maar iemand heeft een vader gekregen.

ELVIRA: Wie?

TAXENBEEK: Ik.

MARION: Paps heeft vandaag zijn grapjesdag.

TAXENBEEK: De rechtbank heeft me een vader toegewezen, een voogd, een curator, die ik zelf heb uitgezocht.

ELVIRA: Waarom dat dan?

TAXENBEEK: Het zal je vast niet ontgaan dat de zorgen - en het water - me tot hier staan. Dus heb ik me financieel onder curatele laten stellen. Ja, vanaf nu zijn mijn zorgen die van een ander geworden. Ik heb ze in ieder geval niet meer. En vanmiddag heb ik dat allemaal officieel gehoord...!

ELVIRA: Dat is wel een gebeurtenis... maar wat voor leuks is daar nou aan?

TAXENBEEK: Wees blij en dankbaar met mij samen! Ik was namelijk bang dat we Dokter Schoffel als curator zouden krijgen, die vreselijke kommaneuker, maar die heeft nee gezegd omdat hij het veel te druk heeft... en nu neemt zijn plaatsvervanger alles over. Onze (*genietend van de verrassing*) alleszins geliefde... vlotte... dokter van Swinderen.

ELVIRA: Fifi...! Ik bedoel, **onze** dokter van Swinderen??

MARION: (*blij*) Kan hij dan altijd bij ons in- en uitlopen?

ELVIRA: (*opgewonden*) Wat enig, gaat hij dan steeds bij ons naar binnen en naar buiten?

TAXENBEEK: Dat doet hij zo ook al de hele tijd! Maar van nu af aan moet **hij** mijn zakgeld regelen. Hij is toch lid van onze familie...!

ELVIRA: Hoe bedoel je dat?

TAXENBEEK: Hij heeft zelf geen familie. Dus geniet hij daarom zichtbaar van de onze! En hoe! Kort geleden nog heeft hij me bezworen, dat hij wat miste als hij een dag of drie vier niet bij ons geweest was.

ELVIRA: Dat heeft hij tegen jou gezegd?

TAXENBEEK: Nou ja, tegen **jou** zegt hij zoiets niet! Ten eerste zou dat misverstanden oproepen... en ten tweede is hij er te verlegen voor.

MARION: Fifi - en verlegen!! Geen wonder dat ze je onder curatele hebben geplaatst.

ELVIRA: Maar kindje toch!

MARION: Ik ben geen kind!

TAXENBEEK: Ik sta **financieel** onder curatele, laat dat vooral duidelijk zijn. Wat het geestelijke betreft, ligt bij mij alles nog open - tot aan de Nobelprijs toe. In ieder geval laten we vandaag de kurken knallen. De laatste dag van mijn mondigheid laten we onze monden lekker vol lopen!

ELVIRA: Hoe denk je dat dat moet? Zoiets moet je toch voorbereiden...!

TAXENBEEK: Als ik iets doe, dan doe ik het goed: Klokslag zes uur rijdt

er een auto van een delicatessenzaak voor, met louter lekkere spullen... er wordt zelfs een ober bijgeleverd, die alles verrukkelijk klaarmaakt. En dan komen de eerste gasten.

ELVIRA: (*schrikt*) Dan al? Mijn God, wat moet ik aantrekken?! Mijn God! Mijn man! Mijn God!

TAXENBEEK: (*tegen Marion*) Hoor je op welk voetstuk je moeder me zet?

ELVIRA: Ik ga me **onmiddellijk** omkleden! (*pakt haar vele pakjes op*) Ik heb niets meer, en jij hebt niets - en dan een feest! Dat is precies het laatste wat we kunnen gebruiken!

TAXENBEEK: Ik ben bang dat het inderdaad het laatste is. (*Elvira af*)

MARION: Tjee, en ik moet mijn haar nog wassen! Heb ik daar nog tijd voor?

TAXENBEEK: Hoe kan ik nou weten, hoelang je hoofd nodig heeft om droog te worden achter de oren? (*pakt liefdevol haar hoofd vast*) Mijn lieve meid!

MARION: (*eveneens heel lief*) Mijn grijze kuif onder curatele... (*er wordt gebeld*) Zijn daar de eerste gasten al?

TAXENBEEK: Als er een gratis buffet is, komen zelfs de chaoten precies op tijd! Of staat mijn horloge stil? (*er wordt weer gebeld*)

MARION: Is Mimmie in de keuken verdampt of zoiets...?

TAXENBEEK: Mimmie is vandaag thuis gebleven. Ze heeft een bloemenvaas op haar voeten laten vallen - of een van haar gehaktballen... Zeg, doe jij alsjeblieft even open... Jij bent vandaag de ontvangstcommissie...

MARION: Ook dat nog. Ik ga al. Wat een bof toch, dat je mij hebt. (*af*)

TAXENBEEK: (*gaat aan het bureau zitten*) Zo denk ik er ook over.

VAN SWINDEREN: (*komt binnen*) Neemt u me niet kwalijk, directeur, ik weet dat ik te vroeg ben...

TAXENBEEK: Helemaal niet, mijn beste! De rechtbank heeft al met uw komst bedreigd - en ik verheug me erop.

MARION: **Wij** verheugen ons... Mijn vriendinnen zullen me benijden om zo'n grootvader!

VAN SWINDEREN: Wie is hier grootvader??

MARION: Vanaf vandaag bent u de vader van mijn vader. Je hebt je een mooie curator uitgekozen, paps. De zoen-koning van de hele omgeving.

TAXENBEEK: Ze is maar een kind.

VAN SWINDEREN: Maar niet lang meer.

TAXENBEEK: In elk geval ziet u, hoe mijn familie het noodlot met open armen verwelkomt. (*hij vult twee cognacglazen*) Het is toch een gelukkige speling van het lot, dat mijn - zoals ik zelf moet toegeven -

mijn bankroete scheepje uitgerekend op uw vriendschappelijke borst landt. Proost! (*heft het glas*)

VAN SWINDEREN: (*wilde drinken, maar zet het glas neer*) Neemt u me niet kwalijk, maar ik moet u meedelen dat uw scheepje ergens anders gaat landen.

TAXENBEEK: (*zet ook zijn glas neer*) Wat bedoelt u?

VAN SWINDEREN: Ik heb namelijk de overname van het curatorschap moeten afwijzen.

TAXENBEEK: Afgewezen?? Ben ik niet goed genoeg voor u? Alstublieft...

VAN SWINDEREN: Integendeel! Onze relatie is **te** goed. Ik wil ze graag ongeschonden houden.

TAXENBEEK: Meer dan ongeschonden. Deze hele toestand brengt ons nog dichter bij elkaar. (*wil weer proosten*) Wederzijds welgevallen...

VAN SWINDEREN: Gelijk hebt u. Maar, ziet u, bij faillissementen kan geen vriendschap bestaan. Ik ben een luchthartig type; ik zou u waarschijnlijk meer toestaan dan ik verantwoord kan.

TAXENBEEK: Tja! Omdat wij beide dezelfde types zijn. (*overhandigt hem het glas weer*) Dat maakt ons allebei juist zo sympathiek. U moet uw afwijzing maar ongedaan maken.

VAN SWINDEREN: (*zet het glas weer neer*) Dat is jammer genoeg niet meer mogelijk. De curator is definitief benoemd.

TAXENBEEK: Dus toch uw chef, die enge wetshandhaver?

VAN SWINDEREN: Nee, die gaat voor een half jaar naar een kuuroord.

TAXENBEEK: Een half jaar maar?

VAN SWINDEREN: Dan komt hij terug en gaat met pensioen. Waarschijnlijk.

TAXENBEEK: O, die gaat vast wel. Wat dat betreft kun je wel op onze ambtenaren vertrouwen. Hij heeft daarom twee vervangers voorgesteld: mij en - proforma onze plaatsvervangende chef, de heer Pieterman.

TAXENBEEK: Nou en?

VAN SWINDEREN: Pieterman is overgebleven.

TAXENBEEK: U zegt dat zo treurig... wat is hij voor een mens?

VAN SWINDEREN: Eigenlijk helemaal niet.

TAXENBEEK: Nou moet u ophouden! Hoort hij tenminste wel tot de zoogdieren?

VAN SWINDEREN: Ja, tot de vleermuizen. Boven heeft hij oogkleppen en aan de beide zijanten schrijfarpjes.

TAXENBEEK: En? Verder naar onderen?

VAN SWINDEREN: Paragrafen. Niets dan paragrafen. Al het menselijke is hem vreemd. U zult echt veel plezier met hem kunnen beleven.

Proost... *(heft het glas)*

TAXENBEEK: *(belemmert hem om te drinken)* U kunt me toch niet uitleveren aan zo'n monster?!

VAN SWINDEREN: Hij heeft uw dossier al bestudeerd. Hij kent de toestand van uw vermogen beter dan u zelf.

TAXENBEEK: Dat is geen kunststuk: nul komma nul - klopt als een zwerende vinger!

VAN SWINDEREN: Ik meende dat uw cognacfabriek liep als een trein?

TAXENBEEK: Ze gaat. Ze gaat ongelooflijk. Maar - achteruit.

VAN SWINDEREN: Is uw cognac niet goed?

TAXENBEEK: Ze is uitstekend. Maar ze is niet goed. Als ze ouder wordt, wordt ze waarschijnlijk wel goed, zo over een jaar of honderd. Maar zo lang wil ik niet wachten. En de schuldeisers al helemaal niet. Ach, en ik heb zo op u gehoopt...! Kunt u die vloer...muis niet een beetje omkopen voor mij? Van collega tot collega...?

VAN SWINDEREN: Maar ik leef al op voet van oorlog met hem!

TAXENBEEK: Waarom dat?

VAN SWINDEREN: Omdat hij aan een stuk door zanikt. Als ik zo'n stom dossier een half jaar laat liggen, zanikt hij al. Als ik een rechtszitting niet kan overnemen omdat ik een belangrijk tennistoernooi heb, zanikt hij. Als ik door de telefoon een charmante conversatie heb met een interessante cliënte, kijkt hij op zijn horloge...

TAXENBEEK: ...en zanikt. Een walgelijk mens.

VAN SWINDEREN: Hij heeft - en dat heeft hij me recht in mijn gezicht gezegd - iets tegen playboys. En ik zou er een zijn. Volgens hem.

TAXENBEEK: U? Laat me niet lachen. U bent eigenlijk het meest solide, wat mijn huis in- en uitgaat. *(biedt hem weer de cognac aan)* En bovenal: hoe u het toch iedere keer weer klaarspeelt om mijn vrouw op te vrolijken...! Ik vraag me dikwijls af, hoe doet die van Swinderen dat toch...? *(van Swinderen verslikt zich)*

TAXENBEEK: *(klopt hem op de rug)* Nou, zo slecht is mijn cognac nou ook weer niet. En wanneer komt die vampier dan wel naar me toe?

VAN SWINDEREN: Daarom ben ik met haastige spoed voor hem uit gekomen. Pieterman verschijnt vanavond al.

TAXENBEEK: Vanavond? Dat komt me goed uit! Dan kunnen we hem gelijk met een verrukkelijk buffet verwennen!

VAN SWINDEREN: Dat wil hij vast niet.

TAXENBEEK: Kreeftensoepje...?

VAN SWINDEREN: Vast niet.

TAXENBEEK: Zalm in aspicsaus? *(van Swinderen schudt zijn hoofd)*

TAXENBEEK: Wildpastei met truffels... in dialoog met een Cumberlandsaus...? Hoort u, ik kan haast niet meer praten vanwege

de aquaplaning op mijn tong. Waar leeft dat wezen dan van?

VAN SWINDEREN: Rode bieten. Sojaspruiten, tofoe! Hij verslindt ook vaak koolrabi of een wetsovertreder.

TAXENBEEK: (*geschokt*) En zo'n mens waagt het om naar **mij** toe te komen... Misschien kan ik hem een beetje zwak maken met champagne.

VAN SWINDEREN: Dat zal hij niet willen hebben. Een glas melk is het sterkste wat hij lust.

TAXENBEEK: Dan roer ik de champagne door zijn melk heen. Dat zou pas een grap zijn, wanneer ik die vleermuis met iets murw kon maken.

VAN SWINDEREN: Dat zal niet gemakkelijk worden.

TAXENBEEK: Mensen om mijn vingers winden gaat me nog gemakkelijker af dan cognac produceren. En je zult het zien, in een handomdraai ben ik **zijn** curator! (*staat op*) U wilt mij nu wel verontschuldigen, ik moet me nog feestelijk omkleden... Voor het geval mijn vrouw al klaar is - al zou dat een wonder zijn - zal ik haar naar u toe sturen... hopelijk zult u zich met haar niet al te zeer afmatten...

VAN SWINDEREN: Integendeel...!

TAXENBEEK: Ik zal nooit vergeten dat u zich zo om mijn vrouw bekommert.

VAN SWINDEREN: Het is voor mij een genoegen!

TAXENBEEK: U hoeft niet zo beleefd te zijn. Onbaatzuchtige vrienden zijn er nog maar weinig. Zo iemand als u verdien ik niet... Nou ja, vanaf morgen verdien ik trouwens helemaal niets meer. (*wijst naar de fles*) Bedient u zichzelf! (*af. Van Swinderen schenkt cognac in zijn glas*)

MARION: (*nog altijd in badjas, roze papiertjes als rollers in het haar*) De tenniscrack gaat zich toch niet vergiftigen...! Met de cognac van papa...

VAN SWINDEREN: (*staat op*) Pardon, ik heb u niet horen binnenkomen... Oh, wat een originele hoofdtooi? Indiaans?

MARION: Ja, die draag ik altijd als ik op oorlogspad ben. Doodgewoon toiletpapier.

VAN SWINDEREN: (*lacht*) Wel iets anders dan waarvoor het meestal gebruikt wordt, hè? Maar het ziet er goed uit.

MARION: Ik zou natuurlijk ook... liefdesbrieven in mijn haar kunnen draaien... van die heimelijk toegestopte kattedelletjes.... die moet ik dan wel eerst in kleine stukjes scheuren. (*plotseling vlak bij hem*) Wat zou jij hiervan denken? (*duwt hem terug in de stoel*)

VAN SWINDEREN: Waarvan?

MARION: (*citeert*) 'Ik gloei van koorts. Alleen jij kunt me daarvan bevrijden, lieve muis'. Dat 'lieve muis' vind ik wel een beetje gewaagd, maar je durft wel... 'We zien elkaar overmorgen in het theater. Je Fifi'.

En van het hele briefje komt een walm van je aftershave. Jij verlate romanticus... *(loopt weer op hem af)*

VAN SWINDEREN: Ik weet echt niet wat ik moet zeggen...

MARION: Te schuchter om het mij zelf te zeggen, en in plaats daarvan van die brutale briefjes schrijven, lichtzinnige Fifi. Doe het de volgende keer liever maar mondeling. Briefjes zijn te gevaarlijk, mama had hem bijna ontdekt.

VAN SWINDEREN: *(wordt er geen wijs meer uit)* Je moeder...?

MARION: We lenen vaak elkaars handtasjes...

VAN SWINDEREN: O ja?

MARION: En jij stopt uitgerekend het briefje...

VAN SWINDEREN: ...in **jouw** tasje...?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto